

Ето дѣстанъ за забѣлжаване и единственъ въ  
своѣтъ родъ примѣръ, кого-то Благословенникътъ  
Царь показалъ на свои-те вѣрнопоподданны. Императора  
Александръ, въ первы-те години на царѣване-то си,  
велъ лично най-старателно участіе за сживаване-то на  
удавеніатъ, на пѣта помеждѸ Вилно и Ковно, имаше  
утѣшеніе да утѣрве на чловѣкътъ живота, а заради  
това Лондонско-то Человѣколюбиво ОбществѸ наградило  
Негово Императорско Величество само за това отсѣчен-  
на-та медаль за спасеніе-то на удавени-те съ надписъ:  
„азъ съмъ чловѣкъ и отъ нищо чловѣческо не стѣг-  
нѣвамъ,“ (Homo sum, hutani nihil ame alienum puto); а ско-  
врѣтъ написано: „иди и ты направи тѣй“ (Еванг. стъ  
Лѹка гл. 10. ст. 37). Царятъ са трѣдилъ повече отъ  
три часа скело безчѹвственникътъ, и вѣзъ да гледа  
на това, че що то пристигна напослѣдскъ Лейкъ дѣк-  
тора Виліе стѹювалъ са въ сживаваніе-то мѸ, насто-  
ятелно каралъ да предлагаватъ испытѹване-то, самъ  
си растривалъ примѣліатъ, садралъ кѣрпа-та си за  
подѣврѣзѹване, и кога-то дойде въ себеси (ожива) сѣла-  
нинатъ и показалъ пѣрвыятъ признакъ на живота,  
царятъ извѣквалъ: „Жилосердникъ Боже! ето най сча-  
станкъ дѣнь въ мойнатъ животъ“!

Мѣрки (тертини) за предварѹване въ заравяне-то  
на примѣли-те.

Перво, трѣбѹва да са придрѣжаме въ законатъ,  
кой-то не позволѹва да зараѹваме умрѣли-те дѣрдѣ не  
замине три дѣнѹнѹціѹ. Този срокъ (вадѣ) свѣкнѣвенно  
стига и тѣждѣ добрѣ е направанъ, какѹ-то спорѣдъ  
нашѣтъ климатъ, тѣй и за срднѣ-то време въ предѣл-  
жаване-то на мнима-та смѣртъ. Гііенѣ-то на тѣло-то са